
Cavall de Merens -Mesteng

Autor:

Data de publicació: 09-12-2010

El cavall de Merens és una raça de cavall oriünda de Catalunya i Occitània, al Pirineu Oriental, que coincideix amb el departament francès de l'Ariège, Andorra, la Cerdanya, reconeguda com a tal des de l'1 gener de 1998 pel Registre de Referència Internacional. La carta la concedeixen a França, on els donen el nom "Pony Ariégeois de Mérens" , i a Catalunya hi ha una associació (ACCRA) dedicada a la seva cria. A Alemanya és també una raça molt popular.

El cavall de Merens és una raça de cavall oriünda de Catalunya i Occitània, al Pirineu Oriental, que coincideix amb el departament francès de l'Ariège, Andorra, la Cerdanya, reconeguda com a tal des de l'1 gener de 1998 pel Registre de Referència Internacional. La carta la concedeixen a França, on els donen el nom "Pony Ariégeois de Mérens" , i a Catalunya hi ha una associació (ACCRA) dedicada a la seva cria. A Alemanya és també una raça molt popular.

Hi ha una tendència a considerar-la més una raça francesa que Ibèrica, atès que la seva àrea de distribució és més extensa al país gal que aquí.

Es tracta d'un cavall veritable, i no d'un poni, de característiques similars a altres races procedents del tronc del nord de la península Ibèrica. En línies generals recorda al Cavall Losino, però és més massiu que aquest . És un cavall rústic de muntanya i no de l'altiplà, així que el seu pas és molt ferm sobre terrenys accidentats. També resulta molt resistent a les inclemències del temps i a la manca d'aliment, sent per tant un cavall que ha estat molt usat pels habitants d'aquestes regions per les seves qualitats.

Un cavall Merens de pura raça.

El registre racial reconeix les següents característiques.

Talla: 1,45 m d'alçada a la creu com a mitjana

Pes: al voltant dels 400kg, resulta pesat i massiu per a la seva mida.

Color: negre profund (Els poltres neixen de color negre, gris platejat o cafè amb llet).

Crin: abundant, dura i sovint ondulada.

Cap: expressiu.

Coll: de longitud mitjana, ben dirigit.

Pit: bé obert.

Esquena: mitjanament llarga, amb suficient inclinació.

Llom: sòlid, ample i musculós, apte per a les tasques de camp.

Gropa: arrodonida i amb la cua implantada baixa, com és habitual en les races Ibèriques

Igual que moltes altres races que sempre han estat usades com a bèsties de treball, el Merens va patir un retrocés a causa de la mecanització del camp. No obstant això, la raça no es troba en perill ja que ha estat "reciclada" per a

altres usos, com ara Hipoteràpia, Horseball, tir lleuger i finalitats turístiques pels països on és criat.